

č.

„Změna pokynů pro kontrolu seřízení světlometů motorových vozidel při hlavní kontrole podle § 29 předpisů pro schvalování způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (StVZO) (Pokyny pro zkoušky za účelem hlavní kontroly světlometů). BMVI/StV 22/7345.2/80-4 ze dne 12.11.2018, Verkehrsblatt 2018, s. 834 a oprava ze dne 3.1.2019, Verkehrsblatt 2019, s. 23.“

Bonn, xx.xx.xxxx
RV 3/7341.1/40-00

„V návaznosti na zveřejnění pokynů pro zkoušky za účelem hlavní kontroly světlometů, technický vývoj a praktické aspekty (dílčí plochy budou vyloučeny) je zapotřebí úpravy. Pokyny pro kontrolu seřízení světlometů motorových vozidel při hlavní kontrole podle § 29 předpisů pro schvalování způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (StVZO) (Pokyny pro zkoušky za účelem hlavní kontroly světlometů) BMVI/StV 22/7345.2/80-4 ze dne 12.11.2018, Verkehrsblatt 2018, s. 834 a oprava ze dne 3.1.2019, Verkehrsblatt 2019, s. 23“ se tímto mění¹.

Změna se použije nejpozději dvanáct měsíců po jejím zveřejnění.

Spolkové ministerstvo pro digitální záležitosti
a dopravu
v z.
Iris Reimold

Změna pokynů pro kontrolu seřízení světlometů motorových vozidel při hlavní kontrole podle § 29 předpisů pro schvalování způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (StVZO) (Pokyny pro zkoušky za účelem hlavní kontroly světlometů). BMVI/StV 22/7345.2/80-4 ze dne 12.11.2018, Verkehrsblatt 2018, s. 834 a oprava ze dne 3.1.2019, Verkehrsblatt 2019, s. 23:

1. Bod 4.1.1 přílohy 4 se mění takto:

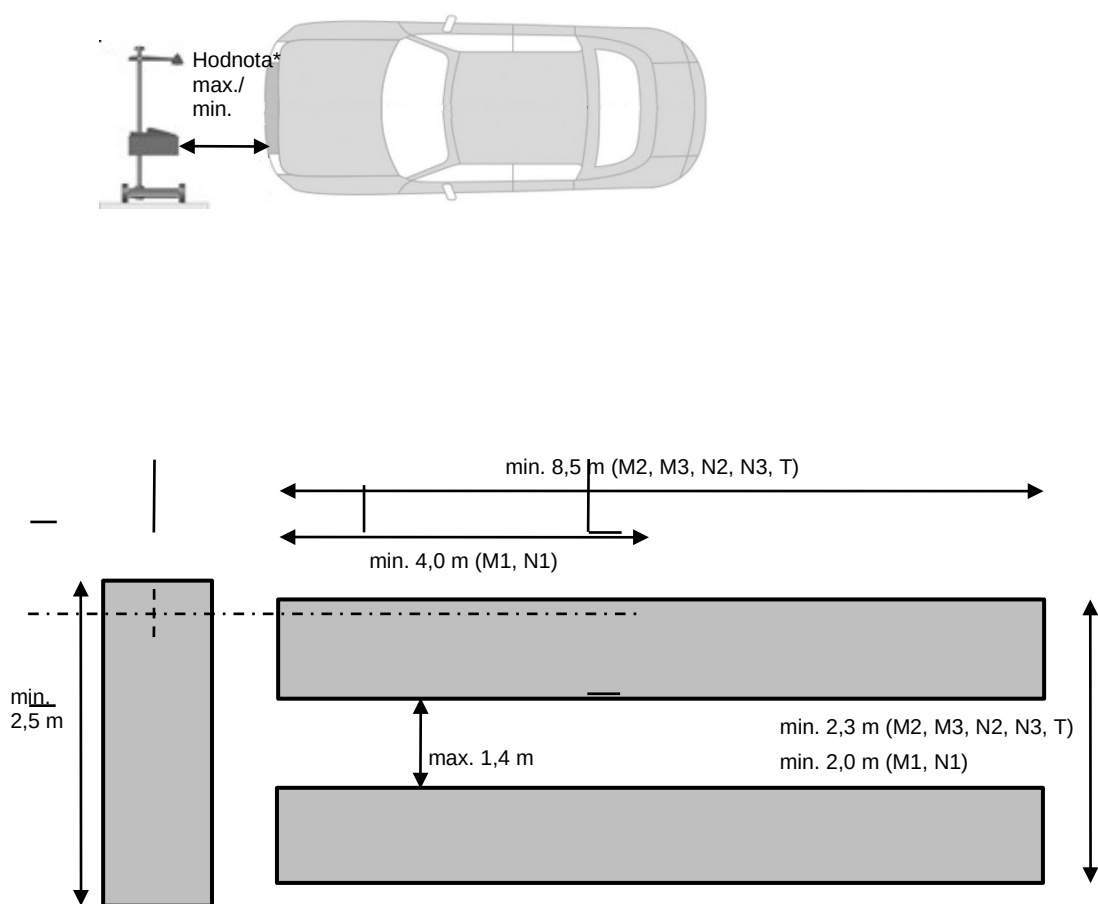
¹ Oznámeno v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1, Celex 32015L1535).

4.1 Minimální rozměry pruhů

	Maximální vzdálenost mezi pruhy	1,4m
a)	Minimální šířka M1 ⁷⁾ , N1:	2,0 m
	N2, N3, M2, M3, T	2,3 m
b)	Minimální délka M1,N1:	4,0 m
	N2, N3, M2, M3, T:	8,5 m
	L:	2,5 m

Pro kontrolu seřízení světlometů vozidel přiřazených vnitrostátnímu typu vozidla musí být zvoleny systémy vhodné z hlediska jejich rozměrů. Nelze-li vozidla zkoušet na stopě z důvodu jejich konstrukčních vlastností (např. délky a šířky vozidla), musí být stopa vhodným způsobem upravena.

Stopa dvoustopých motorových vozidel se skládá ze dvou pruhů, které se pro SEP skládají ze samostatné plochy. Velikost, umístění a označení těchto ploch musí odpovídat následujícímu obrázku.

*přípustná hodnota pro vzdálenost je uvedena v dokumentech schválení typu nebo v návodu k obsluze příslušného SEP. Aby byly splněny požadavky, musí být vozidlo odpovídajícím způsobem posunuto podél pruhů.

2. V bodě 4.1 přílohy 4 se vkládá tato poznámka pod čarou č. 7:

⁷ Kategorie vozidel podle přílohy XXIX předpisů pro schvalování způsobilosti k provozu na pozemních komunikacích (StVZO)

3. Bod 4.1.1 přílohy 4 se mění takto:

4.1.1 Požadavky na systém seřizování světlometů

Sklony nesmí překročit 1,5 %. Rozdíl mezi podélnými sklony obou pruhů nesmí překročit 1,5 %. Pokud má být stopa pro motorové vozidlo a SEP registrována jako se sklonem jiným než 0 %, musí to být uvedeno ve zkušebním protokolu (s hodnotou jak ve směru jízdy, tak příčně ke směru jízdy). Stanovený sklon ve směru jízdy se během kalibrace stává referenční hodnotou (nulovou hodnotou) pro SEP.

4. Poslední odstavec bodu 4.1.3 přílohy 4 se mění takto:

4.1.3 Nejsou-li mezní hodnoty odchylky rovnoměrnosti v určité dílčí ploše stopy splněny, lze dílčí plochu vyloučit, aniž by se zlepšila rovinnost pruhů:

V případě stopy vozidel kategorií M1 a N1 nebo jim přiřazených vnitrostátních typů vozidel je celková délka vyloučené souvislé dílčí plochy omezena na 150 cm. Vyňatá dílčí plocha musí být nejméně 60 cm od začátku stopy na straně směřující k SEP.

V případě stop vozidel kategorií M2, M3, N2, N3 a T nebo jim přiřazených vnitrostátních typů vozidel je celková délka vyňaté dílčí plochy omezena na 270 cm a nesmí být rozdělena do více než dvou samostatných dílčích ploch. Vyňatá dílčí plocha musí být nejméně 90 cm od začátku stopy na straně směřující k SEP. Mezi vyňatými dílčími plochami musí být minimální vzdálenost 100 cm.

V případě stop u vozidel kategorií L3e, L4e a L5e (motocykly a tříkolová motorová vozidla) nejsou vyňaté dílčí plochy povoleny.

V případě použití vyňatých dílčích ploch, které přesahují předchozí stav podle bodu 4.1.3 (ze dne 12. listopadu 2018), se ověření požadavků na stopu/pruhy pro motorové vozidlo provede

v souladu s ustanoveními poznámky pod čarou 15 v souladu s postupem stanoveným v příloze 2 dodatku 4.

V závislosti na velikosti vyňaté dílčí plochy (dílčích ploch) stopy musí být plocha použití testovatelných vozidel odpovídajícím způsobem omezena. V případě HU se zajistí, aby žádná z příslušných náprav vozidla nebyla během zkoušky umístěna v dílčí ploše / vyňatých dílčích plochách. Plochy jsou stejně vyňaty na obou pruzích. Vyvýšeniny nebo prohlubně způsobené malými kamennými konstrukcemi s rozšířením menším než 10 cm ve směru jízdy (kabelové kanály, zádržná zařízení, odvodňovací kanály atd.), které nejsou pokryty bodem mřížky podle obrázku 1 přílohy 2, se do vyloučených dílčích ploch nezahrnují. Musí však být provedeno označení podle bodu 4.1.4, aby se zajistilo, že při používání SEP tam žádné vozidlo neparkuje. Umístění a rozloha vyňaté plochy a malých kamenných staveb musí být uvedeny v obecné dokumentaci uvedené v bodě 4 přílohy 5. Zlepšení plochy je vhodnější než odstranění dílčích ploch.

5. Poslední odstavec bodu 4.1.4 přílohy 4 se mění takto:

Konstrukce označení musí být trvalá, zřejmá a vždy jasně rozpoznatelná.

6. Bod 2 odst. 1 přílohy 1 dodatku 4 se mění takto:

2. Označení stop/pruhů pro motorové vozidlo

Vyžadují se nejméně čtyři rohové značky identifikující vnější okraje stopy. Níže jsou uvedeny tři možné příklady označení stopy – obě levé rovnoběžné čáry symbolizují stopu (SEP).

7. V příloze 2 dodatku 4 je v první větě odstavce 4 podtrženo slovo „rovinnost“.

8. Bod 5 přílohy 2 dodatku 4 se mění takto:

Pro stanovení referenčního rozměru začněte nejmenší možnou vzdáleností měřicího bodu m_{kl} na začátku stopy a pokračujte vzdálenostmi měřicích bodů zvětšených o násobky vzdáleností mezi body souřadnicové sítě (jak je znázorněno na obrázku 2 přílohy 2) až na konec stopy. (Příklad s roztečí bodů mřížky 25 cm: $m_{kl} = m_1 = 0,5$ m, $m_2 = 0,75$ m, $m_3 = 1,0$ m, $m_4 = 1,25$ m atd.). Počet mezilehlých měřicích bodů závisí na zvolené mřížce. K určení mezních hodnot pro odchylky rovinnosti pro vzdálenosti měřicích bodů jiné než uvedené na výkrese v bodě 4.1.2 výše uvedené směrnice se použije obrázek 5 normy DIN 18202:2013-04.

9. Bod 9 přílohy 2 dodatku 4 se mění takto:

Pokud se body souřadnicové sítě nacházejí v přípustném rozsahu, který může být vyloučen jako stopa, nesmí být nadmořské výšky měřících bodů nacházejících se v těchto plochách určeny měřením, ale výpočtem lineární interpolací mezi bodem souřadnicové sítě nacházejícím se přímo před vyloučenou dílčí plochou a bodem souřadnicové sítě nacházejícím se bezprostředně za vyloučenou dílčí plochou pro výpočtové určení referenčního rozměru.

10. Odstavec 10 a obrázek 4 přílohy 2 se zrušují.

11. Bod 11 přílohy 2 dodatku 4 se mění takto:

Odchylky rovinnosti se posuzují zvlášť pro každý pruh.

12. V příloze 5 je bod 2.2 první odrážka páté odrážky formulován takto:

Rozdíl mezi podélnými sklony vozovek a příčnými sklony v kolmých úhlech k nim nesmí překročit 1,5 %.